

[J. M. Pedersen.]

det er samfundets interesser, vi varetager. Det er i hele samfundets interesse at få så mange lærlinge i arbejde som muligt. Statistikken viser, at der er nedgang i antallet af lærlinge, og vi tror, at den gældende lærlingelov er en medvirkende årsag dertil. Vi tror absolut heller ikke på, at en vedtagelse af dette lovforslag vil muliggøre, at der antages et større antal lærlinge, og derfor ønsker vi mere frivillighed ind i lærlingelovens bestemmelser. Det er ikke just dagskolen, men den tvungne dagskole, vi er imod. Vi kræver altså mere frihed, og vi ønsker loven indrettet således, at der kan komme flere i lære, ikke færre.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Til det ærede medlem hr. Ingmar Wagner skal jeg kun sige, at det er tydeligt, at han er ganske ukendt med, hvorledes forhandlingerne er forløbet i udvalget, ellers ville han ikke have kunnet udtale sig på den måde, som han gjorde.

Løvrigt skal jeg indskrænke mig til at takke udvalget for det udførte arbejde. Det har delvis været et vanskeligt arbejde, der måske også nogle gange har kunnet formørke sommerens feriedage for alle os, der har deltaget i det; men jeg tror, det har været anstrengelserne værd. Jeg vil i hvert fald gerne have lov til at udtrykke min glæde over, at lærlingelovsforslaget nu bliver vedtaget i en skikkelse, der kan samle så bred en tilslutning, som tilfældet er, ja, endog i en skikkelse, som selv den ærede kommunistiske ordfører måtte erkende var et fremskridt. Jeg håber, at den nye lov vil blive vel modtaget i erhvervslivet, og jeg håber, den vil medvirke til den forøgelse i antallet af lærlinge, som samfundet behøver, ikke mindst af hensyn til de store årganges problemer.

Ingmar Wagner: Jeg skal kun ganske kort sige til ministeren, at jeg henholder mig til de ord, der faldt under debatten ved andenbehandlingen. Det kan muligvis siges, at vi har et vist ukendskab til, hvad der er foregået i udvalget; men så skulle man have taget hensyn til det forslag, vi gentagne gange har stillet om, at vor gruppe skulle med i udvalgsarbejdet. Det er jo som bekendt kommunisterne, der igennem mange

år gentagne gange har stillet krav om forbedringer for lærlingeungdommen, og derfor havde det været naturligt, om vi havde været med.

Kun en enkelt bemærkning til den ærede ordfører for retsforbundet (J. M. Pedersen), da der ikke er nogen særlig grund til at genoptage den debat, der fandt sted ved lovforslagets anden behandling. Jeg sagde ikke, at det er arbejdsgiverinteresser, der har inspireret til disse ændringsforslag, selv om jeg måske nok kunne mene det. Jeg sagde, at ændringsforslagene først og fremmest imødekom arbejdsgivernes interesser i denne sag. Når man så drager samfundsinteresser med ind i billedet og omtaler nedgangen i antallet af læreforhold, understreger det ganske tydeligt, at det netop er arbejdsgiverne, der ikke er besjælet af samfundets interesser. Efter vor opfattelse er nemlig en af grundene, ja, måske den væsentlige grund til nedgangen i antallet af læreforhold jo, at arbejdsgiverne ønskede at lægge pres på under de forhandlinger, der fandt sted inden lovforslagets vedtagelse, ved ikke at antage lærlinge. Der har fra deres side været tale om en direkte sabotage imod dette lovforslag, en sabotage, som er vendt imod samfundet og imod arbejderungdommens interesser.

Udvalgets ordfører (Hans Rasmussen): Det ærede medlem hr. Ingmar Wagner har nogle gange omtalt aftenskolen og kl. 21-bestemmelsen, og han har givet det udseende af, at det ikke ville være rimeligt at opretholde denne foranstaltning. Det er imidlertid ikke anderledes, end at mange lærlinge tilslutter sig en sådan ordning, og hvorfor? Fordi lærlingene hellere vil nøjes med at gå på skole 3 aftner om ugen og dermed være færdige med undervisningen end måske at få undervisningen udstrakt til alle ugens dage. Det kan altså ikke hjælpe at give det udseende af, at lovgivningen vender sig imod nogen, og jeg kan ikke se, at det skulle være så forfærdelig slemt at deltage i aftenundervisning til kl. 21 tre aftner om ugen.

Det ærede medlem var også inde på spørgsmålet om, hvorvidt socialdemokratiet har stået fast. Jeg ved ikke, om alt, hvad der er sagt i denne sag, er gået hen over hovedet på det ærede medlem. Hvis det ærede med-